

ljal predvsem v učiteljska stanovanja ter kradel, kar mu je prišlo pod roko. Orožniki so zagrabilo Cizla, ko je zbežal proti Meštinju in je tičal do nosa v vodi potoka. — Isti orožniki so predali roki pravice 18 letnega Jožeta R., ki je rodil iz Loke pri Zusmu, pristojen pa v občini Šmarje. Imenovani je ukradel devet koles, katera je razprodal po smešno nizki ceni po Pilštajnu, Sv. Juriju ob juž. žel. in Slinvici.

Pojasnjeno krvavo dejanje v občini Loka pri Zidanem mostu. »Slov. gospodar« je poročal, da so našli v Širju v občini Loka pri Zidanem mostu 13. julija zaključnega posestnika Franca Zaje. Tako je bilo jasno, da je postal Zaje žrtev zločina. Sum je padel na mlajšega tujca, ki se je mudil dan poprej v hiši zabodenega. Neznanec se je ponudil Zajcu, da mu bo naredil denar. Za potvorbo pa rabi več pravih bankovcev, katere mu je lahkoverni posestnik, in sicer dva po 500 din, tudi izročil. Ko je šel Zaje v noči na opozorilo svoje žene pogledat, kaj dela skrivnostni tujec v sosedni koči, jo je bil slepar že popihal. Zaje je stekel z goljufom, a je plačal poskus, da bi zagrabil lopova ob robu gozda, z življem. Oblast je skrbno poizvedovala za pobeglim morilcem, katerega so prijeli zadnje dni orožniki v krčmi naselja Brod pri Dravogradu. Gre za nekoga Rudolfa Černovška, kateri je po prvotnem zanikanju priznal krvavo dejanje v Luki. Zločinec je bil rojen leta 1895 v Leobnu, pristojen pa je v Novo Štiftu. Izpovedal je, da ga je na pobegu Zaje dohitel in ga je napadel s krepelejem. Prišlo je do boja na življem in smrt. Černovšek se je obranil napadaleca z nožem in je po zločinu pobegnil v hrič v smeri proti Gornjem gradu, kjer je zagrešil več sleparjev. Od tam je poskušal pobegniti v Avstrijo, od koder so ga izgnali po priključitvi k Nemčiji. Ko se je klatil po severnem delu Slovenije, je prišel v stike s člani Pintaričeve tolovajske družbe. Aretirani Černovšek ima sigurno še marsikaj na vesti.

Gorenjski vломilec za zapahi. Kmetije po okolici Kamnika je dalje časa strah-

val 35 letni Jože Preklet iz občine Kamn. Bistrica, ki je po poklicu tat ter vlonmlec. Pred orožniki se je skrival nad eno leto in ga je zasačila šele zadnje dni kamniška orožniška patrulja. Orožnikom je priznal sedem vlonmov, katere je izvršil v Sovinji peči, Palovčah, Županjih njivah, na Vrhpolju in v Samotnem mlinu. Nevaren je bil tudi pastirskim kočam po Veliki in Mali planini, katere so pripravili smučarji za smuk in so jih oskrbeli z živežem in odeljami.

Napaden in hudo poškodovan. V Rožni dolini pri Ljubljani so napadli neznanci Hermana Rakovca, kleparskega pomočnika, katerega so prepeljali po napadu v ljubljansko bolnišnico z nevarnimi poškodbami po hrbtni, glavi in ostalih delih telesa.

Izpred sodišča

Pijani avtomobilist obsojen na enoletni zapor. Poročali smo že, da je 13. julija zjutraj pijani Vaclav Petruška, brezposredni trgovski pomočnik s Tezna pri Mariboru, v Košakih smrtno povozil tovarniško delavko Marijo Rener, ki je bila na potu v tovarno. Petruška je bil obsojen v Mariboru 5. avgusta na enoletni zapor in na plačilo raznih stroškov.

*

Slovenska Krajina

Beltinci. V nedeljo, 31. julija, je imelo naše prosvetno društvo tombolo, ki je z ozirom na slabo obetajoče se vreme bila primeroma dobro obiskana. Glavni dobitek, moško kolo, je dobil 18 letni Štefan Martin iz Bratoncev, a lepo uro bogoslovec Franc Glavač. Po tomboli je bila vrtna zabava, kjer so nekateri vročekrvneži stalno izviali, toda radi razsodnosti pametnejših ljudi do običajnih pretegov ni prišlo. — Pretekli teden je v naši občini, v vasi Bratonce, umrla najstarejša ženska, ki je bila stara 99 let in še en mesec povrh. Lepa starost!

Beltinci. 2. avgusta je umrla v Markiševcih gospa Pereša, soprga pri nas rojenega in v M. Središču živečega gostilničarja. Gospodu sopro-

gu, ki je pri nas kot gostilničar bil precej prijubljen, naše sožalje!

Filevel. Z bliskovito naglico se je raznesla vest, da je nenadoma umrl komaj 30 letni Trajbarič. Po večerji je še dobro razpoložen legel k počitku, a ko se je po prvem spancu zbudil, je tožil, da mu je slabo, zato je prosil ženo za svečo. Žena, ki na te besede ni polagala tolike važnosti, je stopila k sosedovim, da bi zaradi sigurnosti koga poklicala. Toda ko se je vrnila, je na svoje veliko presenečenje našla moža že mrtvega. Rajnikov pogreb je bil 30. julija. Žaluječi soprogi s tremi otročički izrekamo naše sožalje!

Turnišče. Prejšnjo nedeljo se je zgodila pri nas manjša prometna nesreča, ki pa k sreči ni zahtevala druge žrtve kot zdrobitev kolesa. Iz smeri Renkovci—Turnišče je na motornem kolesu privozil g. Klepec Joško ml., a njemu naproti je na kolesu pripeljala 12 letna Barica Polanšček. Pri Tivadarjevi trgovini sta trčila, kar je imelo za posledico, da se je kolo zlomilo in da sta se oba vozača precej ustrašila. Priporočljivo bi bilo, da bi vozniki skozi naselja vozili nekoliko počasneje in previdneje. — Nikakor ne dela časti in ponosa naši občini dejstvo, da se pretepi stalno ponavljajo. Čudno namreč zveni, ko človek vedno posluša isto pesem, da so tega in tega stepli in da se pri tem spozabljujo tudi tak, od katerih bi človek vse drugo pričakoval.

Kobilje. 1. avgusta je prišla na jugoslovensko-mažarsko mejo komisija, da ugotovi dejanski stan, kako je bil ponoči 25. julija obstreljen neki obmejni stražnik. Komisija je razpravljala ves dan, a rezultat ugotovitve je ostal tajen, ker je to pač vojaška zadeva. Govorijo pa čudne stvari, ker v takih primerih ljudje vedno kaj pristavijo.

Trnje. Pred dnevi se je pri nas smrtno ponesrečil Vuk Štefan, doma iz Trnja. Vozil je namreč gnoj in ko je pri mostu hotel stopiti na voz, mu je spodletelo ter tako nesrečno padel, da je z glavo zadel v sence, kar je bilo zanj usodno in je kmalu nato umrl.

Brat ubij z motiko brata. Vsa Slov. Krajino je bridko zadel žalosten krvav dogodek, kateri se je zgodil v Gornji Lendavi. 15 letni Aleksander Györgyek je izmaknil svojemu 48 letnemu bratu in posestniku Francu 800 din, dva samokresa in vžigalnik. Ker je brat zvedel za tatvino, se je mlajši bal, da bi ga ne izročil orožnikom. Ko se

niso ničesar naučile številne najslabše izkušnje. Zatekal se je zopet in zopet na deželo, kjer si je poskal sotrudnike in razpečevalce med najbolj neizkušenimi kmeti, obrtniki in meštarji. Njegovim družbam so pripadale celo ženske, katere so znane kot najmanj zanesljive tovarišice pri tako tveganem podjetju, kakor je ponarejanje bankovcev.

V največji zagrizenosti in prežetosti od ponarejevalske strasti Rupnika ni oplašila ječa in ne prestana zalezovanja orožnikov in neprevidna brbljatovarišev.

Foijster ponarejevalske umetnosti se je oklepal z stroke nepopoljšljivo.

Kakor je bil nespreten v izbiri družbe sopomagalcov, tako mu je bila naklonjena usoda, kar tiče izvahanja sedežev ponarejevalnic in skrivališč pred orožniki in policijskimi agenti, kateri so ga parkrat prepodili iz varnih gnezdr po blebetavosti drugih, a ga niso mogli zgrabiti.

Po vsakem posrečenem pobegu je domnevala sledujoča oblast pretkanega lisjaka bogznaj kje na jugu naše države, kjer je laže zabrisati sled pred preganjajočo roko pravice, a se je skrival prefri-

starec vsikdar prav v bližini kraja, iz katerega je moral pobegniti.

Čas skrivanja pred zasledovalci je uporabil v to, da si je izbral takoj drugo podeželsko zatočišče, katero je spremenil z novo denarno pomočjo lahkovernih kmetov v ponarejevalnico z najbolj modernimi ponarejevalskimi potrebščinami.

Ravno zaradi tega, ker ni nikoli bežal pred tirajočo ga oblastjo kam daleč in se je potuknil v kak še bolj skrit kot njemu dobro znane okolice, je vodil za nos leta in leta orožnike, kateri so z vso vnemo poizvedovali za njim in so ga iskali povsod, le po okolici skrivališča ne, iz katerega se je izmuznil v zadnjem trenutku.

Rupnik ni bil samo mojster nad mojstri kar zadeva potvarjanje, ampak se je znal izmikati ter skrivati, kakor bi ga bil izvezbal tudi v tej spremnosti čarodej egiptovskega kralja.

Taka je torej fotografija preizkušenega prefri-ganca Rupnika, ko sedi na zatočni klopi 21. marca 1927, in tudi pozneje po prestani kazni v mariborski kaznilnici in na novih potih v svobodi do zopetne končne slučajne izsleditve ter obsodbe.

(Dalje prihodnjic)

spore z raznimi vladami. Pri tem je moral pretrpeti često občutne kazni. V 1025 letih svojega obstoja so bili 803 njegovi uredniki usmrčeni. — Torej časnikarski posel ni tako prijeten!

—

Slepар

Pariska policija je arretirala pustolovca z imenom Leon Bogat z otoka Guadelupe, ki se je v Ženevi izdajal za predstavnika abesinskega cesarja. Slepar si je bil v Parizu preskrbel diplomatski potni list in se vozil po mestu z ukradenim avtomobilom. V Parizu je skušal možkar priti v stik z inozemskimi diplomatskimi zastopniki, da bi iz tega izbil zase gmotne koristi.